

Schoenen van Fredie Stevens dragen de mode

De schoenen van Fredie Stevens zijn meer dan een fraaie voetbedekking. Stevens is in staat met de kleine afmetingen van een schoen een revolutionair beeld neer te zetten. Het is dan ook niet voor niets dat zij samen met Viktor en Rolf haar collecties presenteert. Ondergeschikt of hoofdzaak?

Simple Chinois, herfst/winter '98/99

door Liesbeth Melkert

foto's Niels Schumm en Anuschka Blommers

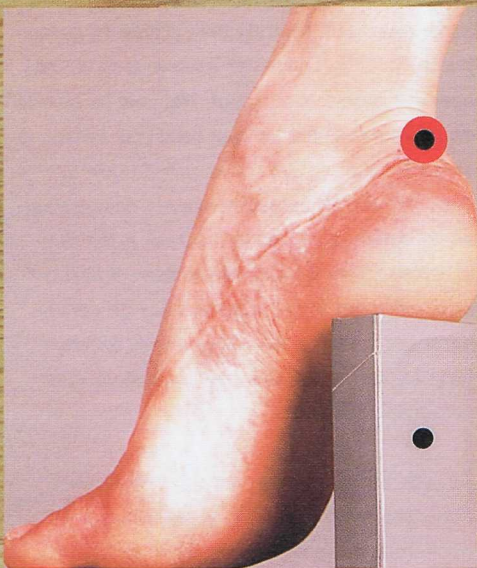
'Schoenen trekken meestal minder aandacht dan kleren. In die zin zijn ze onderdeel van mode, een accessoire. Ik relateer mijn schoenontwerpen weliswaar aan ontwikkelingen in de mode, maar probeer aan die legpuzzel een eigen puzzelstukje toe te voegen. Ik ontwerp collecties vanuit een concept; ik style niet zozeer', aldus Stevens.

Op de academie viel zij op met een collectie schoenen die zij baseerde op bestaande schoenonder-

delen. Door het bovenwerk van mannenschoenen binnenstebuiten te keren en ze te herschikken kwam zij tot nieuwe vormen. Dit druiste in tegen de wijze waarop de traditionele schoenenindustrie schoenen afwerkt. Dat bleek toen deze schoenen fabrieksmatig werden gemaakt; de linnen neusvoering werd met gele schoenmakerslijm besmeurd, terwijl deze nu zichtbaar aan de buitenkant zat. Witte regenlaarzen transformeerde zij tot klassieke

basismodellen als een derby en een muil. Geen restyling, maar een nieuw ontwerp met oude onderdelen. Dit gegeven heeft zij in opdracht van Alexander van Slobbe van So fantastisch uitgewerkt in een collectie die uit onderdelen van het schoenlabel Van Bommel bestaat. De bekende gaatjeschoenfabrikant leverde onderdelen van het bovenwerk; zij maakte die knalrood en plaatste ze op gymschoenzolen.

'Zo'n klein
vlak is soms
een nadeel;
elke ingreep is
snel te veel.'

Red

Red uitnodiging: design: Goodwill, foto: Maurice Schellens

couture 3, herfst/winter '98/'99

Pli, herfst/winter '98/'99

VERVREEMDE SILHOUETTEN

'Toen ik op de academie zat, volgde ik lessen op de modeafdeling bij de ontwerper Berry Brun. Hij heeft me op een heel andere manier naar het ontwerpen van schoenen laten kijken. Ik ben me toen vooral bezig gaan houden met de opbouw en de patroondelen van een schoen'.

Toen in 1993 Le Cri Néerlandais voor het eerst naar buiten trad, presenteerde Fredie Stevens haar collectie tegelijkertijd met het werk van Viktor en Rolf. Het was vooral Berry Brun die haar erop wees dat haar schoenen goed zouden aansluiten bij de kledingcollectie van dit ontwerpersduo. 'Ik zat nog op de academie en Viktor en Rolf woonden in Parijs.

Ik heb hun een fax gestuurd waarin ik omschreef wat ik maakte. Al snel werd duidelijk dat mijn werk aansloot bij dat van hen. Vanaf dat moment presenteren we altijd samen.

Er is eigenlijk geen sprake van een samenwerking in de zin van afspraken maken of dat we elkaars concepten doorspreken. We doen allemaal ons eigen ding. Voor de laatste shows hebben we alleen afspraken gemaakt over kleur omdat dat bij couture heel belangrijk is.'

De link met het werk van Viktor en Rolf zit hem eerder in een zelfde ontwerpfilosofie dan in het uiterlijk. Het beeld dat Viktor en Rolf neerzetten is van een andere orde. De ontwerpen van Stevens zijn minimaler van vorm, maar bereiken - net als het werk van Viktor en Rolf - met kleine ingrepen een groots effect. De drie ontwerpers gaan uit van dezelfde beeldtaal, hebben een zelfde idee over vormingrepen en een gemeenschappelijk gevoel voor humor. Ook werken zowel Viktor en Rolf als Stevens vanuit dezelfde invalshoek. Ze verwijzen alledrie naar technieken die eigen zijn aan de discipline waarin ze werken, of ze baseren hun ingrepen op een lange traditie. Werken Viktor en Rolf nu vanuit een couturedachte, Stevens gebruikt bij haar wintercollectie elementen en technieken uit de orthopedie. Haar werkplaats is dan ook gevestigd bij een orthopedische schoenmaker, waar ze veel van het vak heeft opgepikt. Voor deze schoenen wordt vaak gebruik gemaakt van hightech materialen die op allerlei manieren vervormd kunnen worden. Stevens gaat nog een stap verder door schoenen te ontwerpen met vervreemdende silhouetten. De wreef van een laars of van een pump is zo hoog gemaakt, dat het lijkt alsof de draagster een enorme dikke voet heeft. Het silhouet is een herinterpretatie van de Chinese lotusschoen. Toch heeft de laars een elegant karakter.

EEN ITALIAANSE PRODUCTIE

Stevens: 'Doordat mijn schoenen vaak ongebruikelijke vormen hebben - ontstaan vanuit moulages - is het moeilijk een fabrikant te vinden die mijn collecties kan produceren. Men is gewend aan traditionele patronen. Tot voor kort maakte ik alles zelf, met hulp van twee orthopedische schoenmakers. In Nederland zijn er praktisch geen damesschoenen-

Chinois, herfst/winter '98/99

Het lijkt alsof de draagster een enorme dikke voet heeft

fabrikanten meer te vinden. Daarbij zijn de meeste schoenfabrieken al zo geautomatiseerd dat het te kostbaar is om het productieproces te veranderen. Het is daarom geweldig dat ik ben benaderd door de Italiaanse schoenenfabrikant Boccaccini die zijn productieproces wel aan wil passen. Hij vroeg mij twee keer per jaar een collectie te ontwerpen, op freelance basis. Een mooie kans om mijn handschrift te ontwikkelen en een imago te bepalen. Ik stelde als voorwaarde dat hij mijn collectie zou produceren. Ik zat in die tijd in een sollicitatieprocedure bij Gucci, maar daar ben ik uitgestapt. Dus nu is mijn eerste collectie bij Boccaccini gemaakt. Een soort commerciële zusje van de 'Fredie Stevens'-collectie en net zo sophisticated als de Gucci-schoen. Mijn vorige collecties waren altijd handgemaakt daardoor zat er een ziel in. De kleine schoonheidsfoutjes, waar ik me toen zo aan kon ergeren, gaven de schoen juist karakter. De collectie voor Boccaccini is fabrieksmatig gemaakt. Dat is wennen. Ze heeft nog wat stiksels en afwerkingen die me niet bevallen. Het werken met een fabrikant is een proces waarbij je elkaars mogelijkheden moet aftasten.'

ENORME SPRINT

Stevens heeft het afgelopen jaar een enorme sprint gemaakt. Behalve de meer commerciële schoenencollectie RED, die overigens duidelijk Stevens' signatuur heeft, is er haar eigen collectie. Die wordt onder haar naam geproduceerd in Italië en gedistribueerd in Parijs, Londen en Tokio waar zij al sinds haar academiejaren verkoopt. 'Het gaat nu allemaal zo snel dat ik amper tijd over houd voor PR en presentatie. Viktor en Rolf zeiden ook al tegen me: "Ga maar een schoenenshow geven, dan verzorgen wij de kleren wel." Maar zo makkelijk is dat niet. Ik ben nu zoveel tijd kwijt met regelen. Ik vind het belangrijker dat ik wat pragmatischer ga werken, dat ik een productie leer leiden en alle andere facetten van het vak leer; het is niet alleen maar ontwerpen.'

De collectie RED (spring/summer 1999) zal in Nederland te verkrijgen zijn bij Meijer's in de PC Hooftstraat en op de Nieuwendijk in Amsterdam.

De collectie Fredie Stevens is onder andere te koop bij Colette in Parijs en bij Pineal Eye in Londen.

1/2 Boot, herfst/winter '98/'99